

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci navrhovateľa **F. G.**, proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu so sídlom v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o **výšku starobného dôchodku**, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 23. marca 2009, č.k. 19Sd/12/2009-24, rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre z 23. marca 2009, č.k. 19Sd/12/2009-24, **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250q ods.2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“) potvrdil rozhodnutie odporkyne č.: X. X. z 23. januára 2009 – ktorým podľa § 112 ods.4 a 6 a 293k zák.č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 461/2003 Z.z.“) bol navrhovateľovi

od 16. marca 2008 znížený starobný dôchodok na sumu 11.787,- Sk mesačne – a navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku sa stotožnil so závermi odporkyne, že úprava starobného dôchodku podľa ust. § 293k zák.č. 461/2003 Z.z. sa týka tých starobných dôchodkov, ktorých suma bola určená podľa zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 100/1988 Zb.“) a bola obmedzená najvyššou výmerou (čo nie je prípad navrhovateľa, pretože suma jeho starobného dôchodku nebola obmedzená najvyššou výmerou) alebo bola vypočítaná z upraveného priemerného mesačného zárobku (ďalej v texte rozsudku len „PMZ“) 4.067,- Sk, ako to bolo v prípade navrhovateľa. Podľa názoru súdu za obmedzenie sumy starobného dôchodku najvyššou výmerou treba považovať obmedzenie podľa § 24 zák.č. 100/1988 Zb. a nie obmedzenie základnou výmerou starobného dôchodku, t.j. 55% s pripočítaním najviac 25% priemerného mesačného zárobku.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote navrhovateľ odvolanie. Ako dôvod uviedol, že spĺňa všetky zákonné podmienky ust. § 293 ods.1 až 4 zák.č. 461/2003 Z.z. na prepočet starobného dôchodku. Zdôraznil, že nakoľko suma jeho starobného dôchodku bola určená podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 a bola obmedzená najvyššou výmerou (§ 22 ods.4 zák.č. 100/1988 Zb.), starobný dôchodok sa uvoľní odo dňa splátky splatnej po 31. júli 2006 v sume, v akej by sa vyplácal k tomuto dňu bez tohto obmedzenia. Suma jeho starobného dôchodku bola vypočítaná z upraveného priemerného mesačného zárobku 4.067,- Sk, preto sa novo určila na 4.081,- Sk PMZ. Uviedol tiež, že § 293 ods.1 zák.č. 461/2003 Z.z. jednoznačne ruší obmedzenia najvyššou výmerou § 22 ods. 4 zák.č. 100/1988 Zb., nie je diskriminačný, nemenuje žiadny obmedzujúci § s najvyššou výmerou. Navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu, vrátane rozhodnutia odporkyne a odporkyňu zaviazal prepočítať jeho starobný dôchodok podľa ust. § 293k ods.1 až 4 zák.č. 461/2003 Z.z. tak, že od 1. augusta 2006 sa mu zvyšuje starobný dôchodok na sumu 12.011,- Sk mesačne, ktorú v rámci odvolania podrobne špecifikoval s tým, že zároveň k odvolaniu pripojil celý podrobný výpočet jeho starobného dôchodku podľa § 293k zák.č. 461/2003 Z.z.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil. Trvala na tom, že najvyššia výmera starobného dôchodku bola určená v ustanovení § 24 a § 64 zák.č. 100/1988

Zb. s tým, že zdôraznila, že navrhovateľ nemal sumu starobného dôchodku obmedzenú najvyššou výmerou určenou v citovaných ustanoveniach.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§250s O.s.p. v spojení s § 10 ods.2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods.2 v spojení s § 250ja ods.2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 293k ods.1 zák.č. 461/2003 Z.z., ak **suma starobného dôchodku určená podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003** bola obmedzená najvyššou výmerou, starobný dôchodok sa uvoľní odo dňa splátky splatnej po 31. júli 2006 v sume, v akej by sa vyplácal k tomuto dňu bez tohto obmedzenia.

Z podkladov súdneho spisu je zrejmé, že navrhovateľ nesúhlasil s výpočtom sumy starobného dôchodku.

Z dávkového spisu navrhovateľa vyplýva, že starobný dôchodok mu bol priznaný od 1. apríla 1996 a bol vymeraný z III. pracovnej kategórie, pričom na základe žiadosti z 30. novembra 2000 mu bola zhodnotená doba zamestnania v II. pracovnej kategórii. Celková započítaná doba zamestnania u navrhovateľa je 42 rokov, z toho v II. pracovnej kategórii – 30 rokov a v III. prac. kategórii – 12 rokov.

Základná výmera dôchodku je 55% PMZ, pričom zvýšenie za 22 rokov v II. prac. kategórii predstavuje zvýšenie o 33% PMZ, čo je v úhrne 88%.

Podľa § 22 ods. 4 zák.č. 100/1988 Zb. bolo možné navrhovateľovi pripočítať k základnej výmere najviac 25% PMZ, teda mu patrí starobný dôchodok, ktorého suma sa určí ako 80% PMZ.

Námietke navrhovateľa ohľadne výpočtu starobného dôchodku 88% PMZ nebolo možné vyhovieť. V prípade navrhovateľa nebola suma starobného dôchodku obmedzená najvyššími výmerami uvedenými v § 24 zák.č. 100/1988 Zb. (90%), ale bola obmedzená podľa § 22 zák.č. 100/1988 Zb. Pretože starobný dôchodok navrhovateľa bol vypočítaný

z upraveného PMZ vo výške 4.067,- Sk, suma jeho PMZ sa určila znovu a to vo výške **4.081,- Sk** - v tomto smere žiadne námietky zo strany navrhovateľa neboli.

Navrhovateľ sa v priebehu celého konania domáhal toho, aby mu k základnej výmere starobného dôchodku, t.j. k 55% bolo pripočítaných 33%, teda bez obmedzenia ustanoveného v § 22 ods.4 zák.č. 100/1988 Zb., tvrdiac, že má na to nárok s poukazom na § 293k ods.1, 2 zák.č. 461/2003 Z.z.

Podľa názoru odvolacieho súdu ustanovenie § 293k navrhovateľom požadovaný postup neumožňuje. **Úprava starobných dôchodkov v zmysle ustanovenia § 293k zák.č. 461/2003 Z.z. sa týka len tých starobných dôchodkov, ktorých suma bola určená najvyššou výmerou** (čo nie je prípad navrhovateľa) **alebo bola vypočítaná z upraveného PMZ** – to je jeho prípad, a v tomto smere bol plne uspokojený.

Odvolací súd sa stotožnil so záverom krajského súdu v tom, že **za obmedzenie sumy starobného dôchodku najvyššou výmerou treba považovať obmedzenie podľa § 24 zák.č. 100/1988 Zb.** a nie obmedzenie základnou výmerou starobného dôchodku t.j. 55% s pripočítaním najviac 25% PMZ.

Odvolací súd po oboznámení sa s predloženým kompletným spisovým materiálom krajského súdu, vrátane administratívneho spisu odporkyne, zistil, že dôvody uvádzané navrhovateľom nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. Prvostupňový súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery, s ktorými sa odvolací súd v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožnil. V odvolacom konaní navrhovateľ nepredložil také relevantné dôkazy, ktoré by tieto závery spochybnili.

Za tohto stavu vo veci odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods.1 O.s.p. potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd v konaní neúspešnému navrhovateľovi nepriznal (§ 250k ods.1 O.s.p. v spojení s § 224 ods.1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. februára 2010

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová